

PÓST- OG FJARSKIPTASTOFNUN

Ákvörðun nr. 5/2016

Fjarskiptasamband ábúanda [...]¹ í Strandasýslu

I.

Erindið

Póst- og fjarskiptastofnun (PFS) barst þann 17. febrúar s.l., erindi frá [...]² ábúanda [...]³ í Strandasýslu sem er jafnframt lögheimili kvartanda. Í erindinu óskaði kvartandi eftir upplýsingum um hvenær hann gæti átt von á síma- og háhraðatengingu líkt og allir landsmenn ættu rétt á auk þess sem kvartandi tiltók að gott væri ef þessu yrði komið við með vorinu. Í kjölfar erindisins óskaði PFS eftir ítarlegri upplýsingum frá kvartanda, svo sem hvort um algjört símasambandsleysi væri að ræða og ef svo þá hvort erindið lyti að farsíma eða heimasíma. Kom í ljós að um algjört sambandsleysi var að ræða á bænum en kvartandi benti á að ekki virtist vera mögulegt að veita fastanetstengingu og þar með talsímaþjónustu eins og lög gerðu ráð fyrir nema með GSM sambandi (3G og/eða 4G), sambandi sem hann myndi setta sig við. Það væri jafnframt langtum ódýrari leið til að uppfylla ákvæði fjarskiptalaga um alþjónustu heldur en með því að leggja streng í jörðu.

Í framhaldi þessa upplýsti stofnunin kvartanda um að farsímaþjónusta teldist ekki til alþjónustu í fjarskiptum sem öllum landsmönnum er tryggð, né heldur háhraðanetstenging, að svo stöddu. Því væri engin skylda að útvega öllum landsmönnum GSM, 3G og 4G þjónustu þar sem slík þjónusta væri umfram þá lágmarksþjónustu sem ríkið tryggði öllum landsmönnum. PFS hefði því engin úrræði til að bregðast við erindinu varðandi kröfu um háhraðanettengingu eða 3G/4G farsímasamband. Tiltók PFS ennfremur að ríkið væri eingöngu skylt að tryggja lágmarksfjarskiptaþjónustu (alþjónustu) þar sem um væri að ræða skráð lögheimili en þrátt fyrir þá skyldu þá væri kostnaður hins opinbera við að veita slíka alþjónustu jafnframt bundinn tilteknum hámarkskostnaði, sem gæti átt við í því tilviki sem hér um ræðir. PFS upplýsti kvartanda að lokum um að stofnunin hygðist afla upplýsinga um mögulegan kostnað við að útvega tengingu við bæinn.

¹ Heimilisfang fellt út vegna trúnaðar.

² Nafn kvartanda fellt út vegna trúnaðar.

³ Heimilisfang fellt út vegna trúnaðar.

II. Málavextir

Í kjölfar framangreinds hafði PFS samband við Mílu ehf. (hér eftir Míla) annars vegar og Símann hf. (hér eftir Síminn) hins vegar. Verða þessi samskipti stofnunarinnar við félögin rakin nánar hér að neðan.

2.1 Fyrirspurn PFS til Mílu og svör félagsins

Í tölvupósti PFS til Mílu dags. 29. febrúar s.l., óskaði PFS eftir upplýsingum um hvort farið hefði fram kostnaðarmat við að útvega tengingu á lögheimili kvartanda. Í svari Mílu til stofnunarinnar kemur fram að ekki hafi verið lagt mat á kostnað við að veita tengingu á umrætt lögheimili þar sem Míla hefði ekki fengið slíka fyrirspurn áður eða erindi um fjarskiptasamband á þessum stað. Þá gerði Míla grein fyrir þeim kostnaði sem félagið teldi óhjákvæmilegan til þess að koma á heimtaug að bænum en þannig hátti til að bærinn sé í um 35-40 km. fjarlægð frá næstu símstöð. Því væri það til einskis að leggja koparheimtaug á staðinn þar sem ekkert samband næðist yfir slíka vegalengd yfir koparinn. Tiltók Míla að mögulegt væri að veita fastasamband að bænum með því að leggja ljósleiðara frá símstöðinni í [...] ⁴ en að kostnaður vegna slíkrar aðgerðar yrði ekki undir 40 milljónum króna. Þá yrði rekstrarkostnaður ljósleiðarasambands verulegur til lengri tíma lítið, þar sem að búast mætti við bilunum sem yrðu verulega dýrar vegna erfiðra aðstæðna á svæðinu.

Óskaði PFS í kjölfarið, með vísan til framangreinds, eftir upplýsingum frá Mílu um möguleika þess að veita þjónustu á svæðinu með radiólink og hver áætlaður kostnaður að mati félagsins gæti verið við slíkt. Fram kom af hálfu Mílu að bærinn væri ekki í sjónlínu við neitt tækjahúsa Mílu og því gæti félagið ekki með góðu móti sett upp radiólink á móti bænum. Til þess þyrfti félagið að reisa tækjahús á svæðinu fyrir ofan bæinn og þar sem ekkert rafmagn væri til staðar þyrfti jafnframt að leggja rafstreng eða setja upp rafstöð. Mat Mílu á kostnaði við slíkar aðgerðir var ekki undir 40 milljónum króna auk þess sem rekstrarkostnaður af tækjahúsi með rafstöð yrði verulegur ásamt því að kostnaður við viðhald og affsingu á örbylgjulofnetum yrði hár. Þegar horft er til framangreindra skýringa Mílu má sjá það mat félagsins að kostnaður yrði mjög svipaður hvort heldur sem lagður væri ljósleiðari eða settur upp radiólinkur.

2.2 Fyrirspurn PFS til Símans og svör félagsins

PFS óskaði einnig eftir upplýsingum frá Símanum með tölvupósti dags. 1. apríl s.l., um hvort að umræddur bær hefði verið hluti af svokölluðu háhraðanetsverkefni fjarskiptasjóðs og Símans á sínum tíma. Auk þess var kallað eftir upplýsingum um hvort að 3G þjónusta félagsins næðist og ef svo þá með hvaða áætluðu gæðum. Í svari Símans dags. 11. apríl, kom fram af hálfu félagsins að umrætt háhraðanetsverkefni hefði verið leyst með ADSL þjónustu, 3G, og gervihnattaþjónustu, en ekki eingöngu 3G. Hins vegar hafi umræddur staður ekki verið hluti af háhraðanetsverkefninu og 3G þjónusta sé ekki aðgengileg á staðnum.

2.3 Bréf PFS til kvartanda

Í bréfi PFS til kvartanda dags. 12. apríl s.l., gerði stofnunin kvartanda grein fyrir framangreindum svörum félaganna. Upplýsti stofnunin kvartanda um að stofnunin hefði enn sem komið ekki lagt mat á forsendur og svör Mílu. Tiltók stofnunin þó engu að síður að ljóst væri þegar horft er til þeirra fjárhæða sem tilgreindar væru í svörum þess að um kostnað væri að ræða sem yrði talin langt umfram það hámarks kostnaðarviðmið sem lagt yrði á herðar

⁴ Nafn símstöðvar fellt út vegna trúnaðar.

alþjónustuveitanda, til þess að uppfylla þær kvaðir sem á hann eru lagðar. Þá var kvartanda gefinn kostur á að tjá sig um efni bréfsins og koma með frekari athugasemdir og skýringar.

2.4. Bréf kvartanda til PFS

Í athugasemdum kvartanda kom fram að gott símasamband hefði verið á bænum á meðan NMT 450 símkerfið hafi verið rekið en á staðnum hefði verið gott loftnet. Tiltók kvartandi að þegar ákveðið hefði verið að leggja það kerfi niður hefðu þau svör verið gefin að GSM 450 kerfi (450 MHz) kæmi í staðinn. Telst kvartandi fullviss um að það hafi verið boðið út. Ekki hafi hins vegar verið staðið við það og allar strandirnar skildar eftir sambandslausar. Bendir kvartandi á að þau svör hafi verið gefin af hálfu stofnunarinnar á þeim tíma að ekki hafi verið nægilegur hagnaður af því kerfi og því hafi 900 MHz og 1800 MHz kerfið verið notað sem hafi verið gagnslaust á umræddum stað. Telur kvartandi það ótrúlegt að það hafi verið slökkt á NMT kerfinu áður en önnur lausn hafi verið fyrir hendi og rökin fyrir niðurlagningu kerfisins, s.s. vegna skorts á varahlutum, hafi aldrei haldið vatni. Tilgreinir kvartandi að umrætt kerfi sé að hans vitund enn notað einhversstaðar í heiminum auk þess sem mögulegt hefði verið að fá heilu gámana af varahlutum frá öðrum þjóðum sem hafi verið að leggja kerfið niður. Kemur fram sú krafa af hálfu kvartanda að fá síma og það megi vel vera GSM. Tiltekur kvartandi í þessu sambandi að tilvalinn staður væri [...] ⁵ en hann myndi dekkja gríðarlega stórt svæði og gagnast mörgum öðrum á svæðinu. Þá bendir kvartandi enn fremur á að mögulegt væri hægt að horfa til lítilla endurvarpa því það sé samband norðar á jörðinni og það hljóti að vera hægt að nota sólarsellur við þá. Kvartandi tilgreinir að lokum að hvernig sem þetta sé gert þá sé hann samþykkuð öðrum lausnum en með fastanetstengingu sem hann eigi skýlausan rétt á.

III.

Forsendur og niðurstaða

3.1 Hlutverk Póst- og fjarskiptastofnunar

Póst- og fjarskiptastofnun starfar á grundvelli laga nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun og laga nr. 81/2003, um fjarskipti. Lög nr. 69/2003 fela Póst- og fjarskiptastofnun almennt stjórnsluhlutverk á sviði fjarskipta og þá sér í lagi eftirlit með framkvæmd fjarskiptalaga. Er hlutverk PFS m.a. fólgið í því að tryggja hagkvæm og örugg fjarskipti á Íslandi, auk þess að efla virka samkeppni á fjarskiptamarkaði og hvetja til skilvirkra fjárfestinga í innviðum fjarskipta og stuðla að nýbreytni. Í fjarskiptalögum er jafnframt gert ráð fyrir að stofnunin gæti hagsmuna almennings m.a. með því að vinna að því að allir landsmenn eigi aðgang að ákveðinni lágmarks fjarskiptaþjónustu og að ákveðnu marki stuðla að vernd neytenda í viðskiptum þeirra við fjarskiptafyrirtæki og póstrekendur. Þá ber stofnuninni samkvæmt 10. gr. laga um Póst- og fjarskiptastofnun að láta kvörtun neytenda til sín taka ef talið er að fjarskiptafyrirtæki brjóti gegn skyldum sínum samkvæmt lögum um fjarskipti eða gegn skilyrðum sem mælt er fyrir um í almennum heimildum, réttindum eða í rekstrarleyfi. Ber stofnuninni að leysa úr ágreiningi aðila á skjótan hátt en að öðrum kosti skera úr ágreiningi með ákvörðun.

3.2 Almenn um alþjónustu

Lög um fjarskipti nr. 81/2003 gera ráð fyrir að Póst- og fjarskiptastofnun geti falið einu eða fleiri fjarskiptafyrirtækjum að bjóða alþjónustu, á ákveðnum svæðum eða eftir þjónustutegundum. Er að finna skilgreiningu á hugtakinu alþjónusta í 6. tölul. 3. gr. fjarskiptalaga. Þar segir að í alþjónustu felist afmarkaðir þættir fjarskipta af tilteknum lágmarksgæðum sem boðnir eru öllum notendum á viðráðanlegu verði, óháð landfræðilegri staðsetningu þeirra.

⁵ Nafn staðar fellt út vegna trúnaðar.

Kvöð um að útvega tengingu við almenna talsímanetið hefur lengi hvílt á fjarskiptafyrirtækinu Mílu ehf. og þar á undan á Símanum hf. og forverum þess fyrirtækis. Sú aðgreining sem felst í því að útvega annars vegar tengingu við almenna talsímanetið og hins vegar kvöð um að veita talsíma- og lágmarksgagnaflutningsþjónustu yfir tenginguna má rekja allt aftur til ársins 2007, en kvöð, sambærileg þeirri sem síðast var lögð á fyrirtækið, var sett á Mílu ehf. með ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar nr. 25/2007. Þar áður voru allar alþjónustukvaðir, þ.m.t. kvöð um upplýsingaþjónustu um símanúmer og útgáfa símaskrár, á hendi Símans hf. og forverum þess fyrirtækis. Hefur kvöð um að veita aðgang að almenna fjarskiptanetinu æ síðan verið endurnýjuð, sbr. ákvarðanir nr. 32/2011, nr. 30/2013 og nú síðast með ákvörðun PFS nr. 4/2016. Á öðrum sviðum alþjónustu hafa kvaðir verið felldar niður, s.s. um að veita talsímaþjónustu-, gagnaflutningsþjónustu, reka almenningssíma og þjónustu við notendur með sérstaka þjóðfélagsþarfir, sbr. ákvörðun nr. 30/2013 og um að veita upplýsingaþjónustu um símanúmer og útgáfu símaskrár, sbr. ákvörðun nr. 31/2013.

Sú kvöð sem hvílir á Mílu sem alþjónustuveitanda samkvæmt [ákvörðun PFS nr. 4/2016](#) er orðrétt eftirfarandi:

„1. Skylda til að útvega aðgang að tengingu

Míla ehf. skal útvega og viðhalda aðgangi að tengingu lögheimila og vinnustaða við almenna fjarskiptanetið um nettengipunkt, sbr. 1. mgr. 6. gr. reglugerðar um alþjónustu, nr. 1356/2007, sbr. 3. mgr. 19. gr., sbr. 1. mgr. 20. gr. fjarskiptalaga nr. 83/2003 og bera við það kostnað innan þeirra marka sem nemur ósanngjarnri byrði að teknu tilliti til markaðsásvinnings, en þó að hámarki 650.000 kr. (án vsk.) fyrir hverja heimtaug.

Ef áætlaður kostnaður er meiri en 650.000 kr. (án vsk.) skal Míla ehf. verða við beiðnum um aðgang, ef umsækjandi samþykkir að greiða þann kostnað sem er umfram 650.000 kr., auk almenns stofngjalds samkvæmt gjaldskrá alþjónustuveitandans.

2. Landfræðileg afmörkun

Útnefningin nær til landsins alls.

Mílu ehf. er heimilt að sækja um takmörkun á landfræðilegu umfangi alþjónustukvaðarinnar í þeim sveitarfélögum eða svæðum þar sem byggt hefur verið upp annað aðgangsnét í fastanetinu sem standi öllum lögheimilum og vinnustöðum til boða í viðkomandi sveitarfélagi eða svæði.

3. Útnefningartímabil

Útnefning þessi gildir frá birtingu ákvörðunar til og með 31. desember 2016. Heimilt er að framlengja útnefningartímabilið til 31. desember 2017 með tilkynningu stofnunarinnar til Mílu þar að lútandi.

4. Áskilnaður um breytingar

Póst- og fjarskiptastofnun áskilur sér rétt til að taka ákvörðunina upp á ný, ef forsendur breytast verulega, t.d. með nýrri lagasetningu og/eða breytingar á reglugerð um alþjónustu nr. 1356/2007.“

3.3. Réttur til alþjónustu

Í 1. mgr. 19. gr. fjarskiptalaga segir að allir notendur skulu eiga rétt á alþjónustu, óháð staðsetningu, með þeim undantekningum sem greinir í 2. og 4. mgr. 19. gr. laganna. Kemur sú undantekning sem fjallað er um í 2. mgr. ekki til álita hér. Í 4. mgr. 19. gr. laganna er hins vegar vikið að því að sjái fjarskiptafyrirtæki sér ekki fært að veita tilteknum aðila alþjónustu svo sem

vegna fjarlægðar, kostnaðar eða annars óhagræðis, skuli ágreiningur um synjun borinn undir stofnunina til ákvörðunar.

Þá er í [reglugerð um alþjónustu nr. 1356/2007](#), n.t.t. 1. mgr. 6. gr. hennar fjallað um að PFS skuli skylda a.m.k. eitt fjarskiptafyrirtæki til að verða við öllum sanngjörnum umsóknum um aðgang að almennu fjarskiptaneti um nettengipunkt. Líkt og áður hefur komið fram þá ber Míla þessa skylda sbr. ákvörðun PFS nr. 4/2016. Þá ber hið tilgreinda fjarskiptafyrirtæki samkvæmt 2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar skylda að verða við beiðni umsækjanda um tengingu ef lögn er fyrir hendi á þeim stað þar sem tengingar er óskað. Er sú staða ekki fyrir hendi á þeim stað er mál þetta varðar. Er ennfremur kveðið á um að verða skuli við beiðni umsækjanda að tengingu þótt leggja þurfi nýja línu, ef uppfyllt er eitt af eftirfarandi skilyrðum: skilyrði um skráningu lögheimilis, skráningu atvinnustarfsemi á viðkomandi stað eða að sýnt hafi verið fram á að sími sé nauðsynlegur á viðkomandi stað til að tryggja öryggi almennings sbr. a. lið 2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar.

Þegar horft er til framangreinds er það mat PFS að beiðni aðila um tengingu falli undir a. lið 2. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar, en ljóst er að enginn fjarskiptastrengur liggur í jörðu að viðkomandi stað og því þarf að leggjast í framkvæmdir svo mögulegt sé að veita aðgang að almennu fjarskiptaneti um nettengipunkt. Er kvartandi með skráð lögheimili á bænum líkt og krafist er og uppfyllir því eitt af þeim skilyrðum sem þar eru upptalin sbr. fyrrgreindan a. lið 2. mgr. 6. gr.

Þá ber að horfa til þess að kveðið er á um heimild PFS, við útnefningu alþjónustuveitanda, um að ákveða almennt viðmið um hámarkskostnað tengingar sem alþjónustuveitandi getur tekið mið af við afgreiðslu umsóknar sbr. 6. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar en PFS er falið það hlutverk að leysa úr ágreiningi í tilvikum þar sem fjarskiptafyrirtæki telur sér ekki fært að veita tilteknum aðila alþjónustu skv. 1. mgr. 19. gr. laganna, svo sem vegna fjarlægðar, kostnaðar eða annars óhagræðis sbr. 4. gr. 19. gr. sbr. 7. mgr. 6. gr. reglugerðarinnar. Skýra verður þó ofangreindar undantekningar með hliðsjón af því orðalagi sem fram kemur í 1. mgr. 4. gr. tilskipunar um alþjónustu nr. 2002/22/EC, en þar segir:

„Aðildarríkin skulu tryggja að a.m.k. einn rekstraraðili sinni öllum eðlilegum beiðnum um tengingu við almenna talsímanetið á föstum stað og aðgangi að talsímaþjónustu sem er öllum aðgengileg.“

Með hliðsjón af framangreindu má þó ljóst vera að réttur til alþjónustu er ekki fortakslaus, en eins og fram kemur hér að framan er réttur til alþjónustu ekki án undantekninga. Eitt af þeim atriðum sem líta ber til við mat á því hvað telst „eðlileg beiðni“ er hinn fyrrgreindi kostnaður við að veita þjónustuna.

3.4 Alþjónustubyrði

Í 6. mgr. 6. gr. reglugerðar um alþjónustu er kveðið á um heimild PFS, við útnefningu alþjónustuveitanda, að ákveða almennt viðmið um hámarkskostnað tengingar sem alþjónustuveitandi getur tekið mið af við afgreiðslu umsókna. Með ákvörðun PFS nr. 25/2007, sbr. einnig ákvörðun PFS nr. 30/2013 var m.a. kveðið á um að hámarkskostnaður sem rétt þætti að alþjónustuhafi bæri vegna nýlagningar væri kr. 650.000 (án vsk.) á hverja tengingu. Sama viðmið var sett varðandi endurnýjun á þeim tengingum sem fyrir voru. Á þessa skyldu Mílu reyndi í [ákvörðun PFS nr. 9/2011](#), þar sem Mílu var ekki skylt að bera þann kostnað við nýlagningu tengingar, sem fór yfir 650.000. kr. Við setningu þessarar viðmiðunarreglu var einkum horft til þess að verið var að setja viðmið sem tóku mið af lagningu og/eða viðhaldi einstakrar tengingar sem bættist við aðgangsneta sem byggt hafði verið upp á löngum tíma.

Umrædd viðmið gerðu ráð fyrir því að notandi greiddi allan kostnað sem færi yfir hin skilgreindu viðmiðunarmörk, öðru nafni hámarksviðmið. Í hinni nýju ákvörðun stofnunarinnar um útnefningu alþjónustuveitanda er einnig að finna umrætt hámarksviðmið og því liggur alþjónustubyrðin innan marka 650.000 kr.

Fram hefur komið í svörum Mílu að fjarlægð bæjarins frá næstu símsstöð sé um 35 til 40 km. en ljóst er að ekkert samband næst yfir slíka vegalengd yfir koparheimtaug. Þá hefur Míla á það bent að þótt mögulegt væri að leggja ljósleiðara frá símsstöðinni í [...] ⁶ og þannig veita fastasamband á staðinn þá myndi slík framkvæmd hins vegar aldrei kosta undir 40 milljónum kr. Auk þess benti félagið á að rekstrarkostnaður yrði verulegur til lengri tíma litið s.s. vegna bilana vegna erfiðra aðstæðna á svæðinu. Eins og sjá má á meðfylgjandi mynd úr innviðagagnagrunni stofnunarinnar þá er umrædd vegalengd frá [...] ⁷ að bænum allt að 44 km. ef miðað er við lagnaleið meðfram vegum og ströndinni. Er umrædd vegalengd í samræmi við svör Mílu.

Mynd nr. 1 [...] ⁸

Þá kom ennfremur fram í svörum félagsins, varðandi möguleika þess að veita fjarskiptasamband um radiólink, að bærinn væri ekki í sjónlínu við neitt tækjahúsa Mílu og því ekki hægt með góðu móti sett upp slíkan radiólink á móti bænum. Til að svo væri hægt þyrfti að reisa tækjahús á svæðinu fyrir ofan bæinn auk þess að leggja rafstreng eða setja um rafstöð þar sem ekkert rafmagn er til staðar. Er mat félagsins á kostnaði vegna þessa jafnframt ekki undir 40 milljónum kr. auk rekstrarkostnaðar.

PFS hefur kynnt sér upplýsingar Mílu um mat á kostnaði og aðstæðum til að veita fjarskiptalagningu í [...] ⁹ og telur ekki vera tilefni til að vefengja þær. Með hliðsjón af framangreindu er það því mat stofnunarinnar að í því tilviki sem hér um ræðir, þ.e. beiðni um fastanetstengingu [...] ¹⁰ í Strandasýslu, þurfi að horfa til undanþáguákvæðis 4. mgr. 19. gr. fjarskiptalaga, sbr. og 7. mgr. 6. gr. reglugerðar um alþjónustu. Að því sögðu er ljóst þegar tekið er mið af hinum áætlaða kostnaði hvort heldur sem er með því að leggja heimtaug að umræddum bæ eða með radiólink, að um kostnað er að ræða sem er langt umfram þá hámarksbyrði sem lögð verður á alþjónustuveitanda að bera samkvæmt gildandi alþjónustukvöð, en eins og áður hefur komið fram takmarkast sá hámarks-kostnaður alþjónustuveitanda við 650.000 kr. fyrir hverja heimtaug. Umfram kostnaðarbyrði í þessu tilviki myndi þannig falla á viðkomandi notanda. Það er því niðurstaða stofnunarinnar að Mílu sé ekki skylt að verða við beiðni um aðgang að almenna fjarskiptanetinu um nettengipunkt og bera kostnað við þá framkvæmd umfram fyrrgreinda hámarksbyrði á grundvelli gildandi alþjónustukvaðar.

3.5. Aðrar tæknilausnir en fastanetstenging

Í athugasemdum kvartanda er vikið að öðrum mögulegum lausnum en fastanetstengingu svo hægt sé að veita símaþjónustu á bænum sem kvartandi telur sig eiga skýlausan rétt á lögum samkvæmt. PFS telur ekki tilefni til þess að fjalla frekar um rétt til alþjónustu þar sem stofnunin hefur þegar fjallað um það hér að framan og vísar því til umfjöllunar í kafla 3.3. og 3.4. hvað það varðar. Að því sögðu ber að horfa til þeirrar tilvísunar kvartanda um að aðrar tæknilausnir

⁶ Nafn símsstöðvar fellt út vegna trúnaðar.

⁷ Nafn símsstöðvar fellt út vegna trúnaðar.

⁸ Mynd fjarlægð vegna trúnaðar.

⁹ Nafn staðar fjarlægt vegna trúnaðar.

¹⁰ Heimilisfang fjarlægt vegna trúnaðar.

séu til staðar en kvartandi hefur gert athugasemdir við niðurlagningu NMT kerfisins á sínum tíma auk þess að benda á að einfaldast væri að setja upp GSM samband til þess að leysa mál þetta og útvega símasamband að bænum. Þá hefur kvartandi bent á að slíkar lausnir séu mun ódýrari í framkvæmd auk þess sem það myndi nýtast fleirum á viðkomandi svæði.

Hvað varðar athugasemdir kvartanda um NMT kerfið og niðurlagningu þess þá er rétt að kerfið var lagt niður árið 2010. Hafði PFS þá framlengt heimild Símans til reksturs kerfisins en Síminn hafði óskað eftir því að hætta rekstri þess. Þar sem NMT kerfið féll ekki undir alþjónustu samkvæmt lögum og var rekið á markaðslegum forsendum, án allra kvaða, var það ekki á valdi PFS að tryggja áframhaldandi rekstur kerfisins. Þá er það ekki rétt, sem álykta má út frá athugasemdum kvartanda, að PFS hafi á sínum tíma gefið einhverjar skýringar á lokun NMT kerfisins eða gefið einhver vilyrði fyrir því sambærileg þjónusta myndi koma í staðinn.

Var NMT kerfinu lokað þann 1. september 2010. Fyrir þann tíma voru þó uppi áform markaðsaðila um að byggja upp nýtt stafrænt og langdrægt farnet með CDMA 450 tækni og fékk fyrirtækið Nordisk Mobil Ísland ehf. úthlutað tíðniheimild fyrir slíkt kerfi til að þjóna landinu öllu og miðunum. Hins vegar kom aldrei til þess að uppbygging kerfisins hæfist í samræmi við skilmála tíðniheimildarinnar og hún því afturkölluð með ákvörðun PFS nr. 26/2008. Lengst af sýndu markaðsaðilar ekki áhuga á því að fá 450 MHz tíðnisviðinu úthlutað eftir að það varð laust til ráðstöfunar að nýju. PFS fylgist því nú með þróun í evrópskri tíðnisamræmingu um það hvort umrætt tíðnisvið verði skilgreint fyrir öryggisfjarskipti/M2M og er tíðnisviðið því ekki lengur laust til ráðstöfunar eins og sakir standa.

Hvað varðar sjónarmið kvartanda um GSM samband (3G eða 4G) í stað fastanetstengingar þá er líkt og kvartandi bendir réttilega á vel mögulegt að veita þjónustu líkt og þá sem kvartandi krefst með slíku sambandi. Fyrir sitt leyti getur PFS fallist á að þess konar framkvæmd geti verið talsvert ódýrari en lagning heimtaugar að bænum enda felst mun minni jarðvegsframkvæmd í uppsetningu á farsímasendi en með lagningu heimtaugar á u.þ.b. 40 km. lagnaleið. Hins vegar myndi ávallt falla til allnokkur kostnaður við uppbyggingu sendistaðar og rafmagnsfæða hann. Þá útilokar PFS ekki að endurvarpar með sólarcellum, eins og kvartandi tiltekur einnig, gætu mögulega leyst umrætt sambandsleysi á bænum með töluvert lægri tilkostnaði en þeim sem fastanetstenging felur í sér.

Þær tæknilegu lausnir og úrræði sem að framan greinir og kvartandi bendir stofnuninni á geta þó ekki komið til skoðunar í þessum efnum. Til þess að svo megi vera þyrfti að koma til lagabreyting, en eins og lögum er nú háttáð telst þráðlaus fjarskiptaþjónusta, líkt og farsímaþjónusta, eða háhraðanetstenging ekki til alþjónustu í skilningi fjarskiptalaga sbr. 1. mgr. og 3. mgr. 19. gr. laganna. Það er því engin skylda hins opinbera um að útvega öllum landsmönnum 3G eða 4G þjónustu, þar sem slík þjónusta er umfram þá lágmarks gagnaflutningsþjónusta sem í alþjónustunni felst, þ.e gagnaflutningsþjónusta með 128 Kb/s flutningsgetu. PFS hefur því enga heimild til að leggja kvöð á fjarskiptafyrirtæki um að veita slíka þjónustu og stofnunin hefur því engin úrræði til að bregðast við kröfu kvartanda um háhraðanettengingu eða 3G/4G farsímasamband. Með vísun til framangreinds á kvartandi ekki rétt til þess að leyst sé úr símasambandsleysi á viðkomandi stað með uppsetningu á farsímasendi eða öðrum hliðstæðum tæknilausnum.

Ákvörðunarrorð

Mílu ehf. er ekki skylt að verða við beiðni [...] ¹¹ um aðgang að almenna fjarskiptanetinu um fastan nettengipunkt, sökum fjarlægðar og of mikils kostnaðar sbr. 4. mgr. 19. gr. fjarskiptalaga, nr. 81/2003. Ef kvartandi kys að bera tilfallandi kostnað umfram hina 650.000 kr. hámarksbyrði Mílu, ber Mílu að taka beiðni kvartanda til afgreiðslu.

Kröfu [...] ¹² um að fá farnetsþjónustu eða háhraðanetsþjónustu í stað alþjónustu er hafnað.

Ákvörðun þessi er kæránleg til úrskurðarnefndar fjarskipta- og póstmála og skal kæran berast úrskurðarnefnd innan fjögurra vikna frá því viðkomandi varð kunnugt um ákvörðun Póst- og fjarskiptastofnunar sbr. 13. gr. laga, nr. 69/2003, um Póst- og fjarskiptastofnun og 5. gr. reglugerðar um úrskurðarnefnd fjarskipta- og póstmála. Málskotsgjald fjarskiptafyrirtækis og/eða póstrekanda til úrskurðarnefndar er fjárhæð 150.000 kr., sbr. 6. gr. framangreindrar reglugerðar.

Reykjavík, 10. maí 2016

Hrafnkell V. Gíslason

Guðmunda Á. Geirsdóttir

¹¹ Nafn kvartanda fellt út vegna trúnaðar.

¹² Nafn kvartanda fellt út vegna trúnaðar.